

Lovtidende A

2023

Udgivet den 21. december 2023

15. december 2023.

Nr. 1720.

Bekendtgørelse om god skik for juridisk rådgivning

I medfør af § 2, stk. 8, i lov nr. 419 af 9. maj 2006 om juridisk rådgivning og efter forhandling med erhvervsministeren, fastsættes:

Kapitel 1

Bekendtgørelsens anvendelsesområde

§ 1. Denne bekendtgørelse finder anvendelse på enhver, der i erhvervsmæssigt øjemed driver virksomhed med rådgivning af overvejende juridisk karakter, når modtageren af rådgivningen (forbrugeren) hovedsagelig handler uden for sit erhverv. Rådgiveren har bevisbyrden for, at rådgivningen ikke er omfattet af loven.

Stk. 2. Bekendtgørelsen omfatter ikke juridisk rådgivning, der ydes af advokater som led i udøvelsen af selvstændig advokatvirksomhed.

Stk. 3. Bekendtgørelsen omfatter ikke juridisk rådgivning ydet af finansielle virksomheder, i det omfang erhvervsministeren har udstedt regler om god skik på det pågældende område.

Stk. 4. Bekendtgørelsens § 3, stk. 4 og 5, og § 6 omfatter ikke erhvervsmæssig juridisk rådgivning ydet i forbindelse med køb af fast ejendom, i det omfang der er fastsat særskilte regler herom.

Kapitel 2

Rådgivningen

§ 2. Den, som erhvervsmæssigt yder rådgivning af overvejende juridisk karakter, skal udvise en adfærd, som er i overensstemmelse med god skik for juridisk rådgivning. Rådgiveren skal herunder udføre sit hverv grundigt, samvittighedsfuldt og i overensstemmelse med, hvad berettede hensyn til kundens tarv tilsiger.

Stk. 2. Rådgiveren skal handle redeligt og loyalt over for kunden. Rådgivningen skal være relevant, retvisende og fyldestgørende.

Stk. 3. Rådgiveren skal behandle en kundes sag med den fornødne hurtighed og herunder løbende holde kunden orienteret om sagens forløb.

Kapitel 3

Rådgivningsaftalen

§ 3. Aftaler om juridisk rådgivning skal udarbejdes skriftligt, før rådgivningen ydes. Kunden skal i forbindelse med

aftalens indgåelse have overgivet en genpart af rådgivningsaftalen.

Stk. 2. Efter § 2, stk. 4, i lov nr. 419 af 9. maj 2006 om juridisk rådgivning skal aftalen indeholde en beskrivelse af rådgiverens uddannelsesmæssige baggrund.

Stk. 3. Efter § 2, stk. 5, i lov nr. 419 af 9. maj 2006 om juridisk rådgivning skal rådgiveren angive sin timepris eller eventuelle samlede pris for den pågældende ydelse. Hvis det ikke er muligt at angive timeprisen eller den samlede pris, skal det oplyses, på hvilket grundlag prisen beregnes.

Stk. 4. En rådgiver må ikke indgå en rådgivningsaftale, hvor rådgiverens honorar fastsættes på en måde, som kan påvirke rådgiverens uafhængighed under udførelsen af hvervet.

Stk. 5. En rådgiver må ikke kræve højere honorar for sit arbejde, end hvad der kan anses for rimeligt.

§ 4. Rådgiveren skal klart og tydeligt på en særskilt side i rådgivningsaftalen, som ikke indeholder andre oplysninger eller bestemmelser, oplyse, om vedkommende er ansvarsforsikret. Siden skal være påført overskriften »Oplysninger til kunden om forsikringsforhold«.

Stk. 2. Er rådgiveren ansvarsforsikret, skal vedkommende oplyse navn og adresse på det pågældende forsikringsselskab, størrelsen af den samlede forsikringssum, størrelsen af forsikringssum pr. skade, og om der er rejst krav imod rådgiveren, som kan medføre, at den samlede forsikringssum helt eller delvist vil blive udnyttet i det pågældende forsikringsår.

Stk. 3. Indeholder rådgiverens ansvarsforsikringsaftale vilkår, der begrænser forsikringsselskabets hæftelse, herunder om selvrisiko, skal rådgiveren oplyse kunden herom.

Stk. 4. Oplysningerne til kunden, jf. stk. 1-3, skal afgives i overensstemmelse med de i bilaget til denne bekendtgørelse optrykte erklæringer.

§ 5. En rådgiver må ikke opsig en rådgivningsaftale på en sådan måde og under sådanne omstændigheder, at kunden hindres i rettidigt og uden skadevirkning at søge anden juridisk bistand.

Stk. 2. En rådgiver må ikke indgå en rådgivningsaftale, der er uopsigelig fra kundens side.

Kapitel 4

Interessekonflikter

§ 6. Efter § 2, stk. 7, i lov nr. 419 af 9. maj 2006 om juridisk rådgivning må en rådgiver ikke yde rådgivning i en sag i tilfælde, hvor rådgiveren selv eller dennes nærtstående har en særlig personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald. Det samme gælder i tilfælde, hvor rådgiveren eller dennes nærtstående samtidig rådgiver eller tidligere i samme sag har rådgivet andre, der har en sådan interesse.

Stk. 2. Såfremt de i stk. 1 nævnte omstændigheder opstår eller kommer til rådgiverens kundskab efter rådgivningsaftalens indgåelse, er rådgiveren forpligtet til snarest muligt at gøre kunden bekendt med forholdet og opsige rådgivningsaftalen.

Stk. 3. Såfremt opsigelsen af rådgivningsaftalen i henhold til stk. 2 skyldes en interessekonflikt, som er opstået udelukkende eller i hovedsagen som følge af rådgiverens forhold, må rådgiveren ikke opkræve honorar for den del af arbejdet med sagen, som tillige skal udføres af den rådgiver, som overtager sagen. I det omfang et sådant honorar er indbetalt af forbrugeren, skal rådgiveren tilbagebetale dette.

Kapitel 5

Rådgiverens forhold til modparten

§ 7. Rådgiveren må ikke i en konkret sag henvende sig direkte til nogen, som er repræsenteret ved en anden juridisk rådgiver, herunder en advokat, uden samtykke fra denne rådgiver, medmindre henvendelsen sker til berettiget vareta-

gelse af kundens eller egne interesser, og den anden juridiske rådgiver trods skriftlige påmindelser ikke har besvaret rådgiverens henvendelse.

Stk. 2. Rådgiveren skal i alle tilfælde underrette den anden rådgiver om en sådan henvendelse.

Kapitel 6

Tavshedspligt

§ 8. Rådgiveren må ikke videregive eller udnytte fortrolige oplysninger, som rådgiveren måtte blive bekendt med som led i den ydede rådgivning.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på rådgiverens partnere, personale eller en af rådgiveren antagen person. Som partner anses enhver, der er medejer af rådgivningsvirksomheden, hvad enten denne drives som en personligt ejet virksomhed eller i selskabsform.

Kapitel 7

Straf, ikrafttræden mv.

§ 9. Overtrædelse af §§ 2-8 i denne bekendtgørelse straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, jf. § 4 i lov nr. 419 af 9. maj 2006 om juridisk rådgivning.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 10. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2024.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 684 af 22. juni 2006 om god skik for juridisk rådgivning ophæves.

Justitsministeriet, den 15. december 2023

PETER HUMMELGAARD

/ Lisbeth Gro Nielsen

Bilag 1**Erklæringer om forsikringsforhold**

1. Rådgiverens oplysning til kunden, såfremt rådgiveren ikke er ansvarsforsikret.

Oplysninger til kunden om forsikringsforhold

Undertegnede skal herved oplyse, at [jeg/rådgiveren] ikke er ansvarsforsikret, hvilket indebærer, at kun [jeg/rådgiveren] kan pålægges at dække de krav, der måtte opstå som følge af fejl eller mangler ved rådgivningen. Som kunde risikerer du herved, at dine eventuelle erstatningskrav ikke kan honoreres.

2. Rådgiverens oplysning til kunden, såfremt rådgiveren er ansvarsforsikret.

Oplysninger til kunden om forsikringsforhold

Undertegnede skal herved oplyse, at [jeg/rådgiveren] er ansvarsforsikret, hvilket som udgangspunkt indebærer, at et eventuelt erstatningsansvar, der måtte opstå som følge af fejl eller mangler ved [min/rådgiverens] rådgivning, kan dækkes af [forsikringsselskabets navn/adresse] for et beløb af indtil kr. pr. skade, du som kunde måtte lide.

Du skal dog som kunde være opmærksom på, at forsikringsselskabet ikke hæfter i de tilfælde, hvor [...] .

Jeg skal tillige oplyse, at den samlede forsikringssum maksimalt udgør kr. [...], og at der i dette forsikringsår er rejst krav mod mig for i alt kr. [...], hvilket kan medføre, at den samlede forsikringssum helt eller delvist vil blive udnyttet i indeværende forsikringsår.